

SUMMER IN SEPTEMBER

Damestoneel

door

RIANNE WOLDRING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SUMMER IN SEPTEMBER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIANNE WOLDRING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Speelt in 2004

In dit stuk is de hoofdpersoon Yvette van Dongen. Ze is weduwe geworden en wilde graag op een prettige flat gaan wonen. Niet te groot en niet te klein dus, nog steeds in de woonplaats waar ze altijd heeft gewoond sinds haar huwelijk. Ze is in Indië geboren, volgde daar een deel van de middelbare school en kwam in de vijftigerjaren definitief naar Nederland. Ze studeerde pedagogiek omdat zij het type is dat ellende graag voorkomt. Trouwde na haar studie, kreeg geen kinderen, maar ging voor de zoon van haar overleden zuster zorgen. De vader van die jongen had hem later zelf in huis. Deze man leeft nog.

YVETTE is een stuk dat voorafgegaan wordt, ingezet, met twee korte stukjes (zonder tekst)

N.B. Deze twee scènes kunnen ook geheel weggelaten worden.

Scène I

Een jong meisje heeft een studentenkamer gekregen en gooit een spreij over een oud door verend bed. Een nieuwe spreij, geel met witte strepen. Ze heeft wat Waterlooplein-achtige meubels. Ze mocht van haar hospita een behangetje uitzoeken en koos voor streepjes...

Scène II

Een vrouw van middelbare leeftijd (nog geen grijs haar) heeft een vakantiehuis gekregen en mag gordijnen uitkiezen. Ze kiest voor geelwitte stof. Er staan al rieten stoelen, diverse leuke voorwerpen op de grond en een paar moderne vrolijke schilderijen.

Scène III

Dit wordt het echte stuk. De ruimte is de nieuwe flat. De stoffeerder hangt alles op: gele gordijnen. Later wordt de bank gebracht: nieuw. Groen omdat Yvette van mening is dat bij een groene bank bloemen het beste uitkomen. In de kamer staan een heleboel dozen die uitpakken moeten worden. En dat uitpakken levert ook stof op voor het stuk. Al die voorwerpen waar ze zo dol op was! Een deel van de spullen heeft ze weggeschonken.

MUZIEK:

Er is een liedje dat Yvette altijd heel erg leuk heeft gevonden, al sinds haar studententijd: "Summer in September"

De melodie van dit liedje speelt al bij het eerste begin. Het wordt ook gespeeld (gewoon een opname) bij het vakantiehuis. Tenslotte komt dit liedje aan het eind van het stuk terug.

Tekst van het liedje zie volgende blad. Muziek geschreven door Wim de Vries, tekst Rainne Woldring.

DECOR:

Toneel ziet er als volgt uit: Zo mogelijk links twee lege grote boekenkasten. Links op de voorgrond een ronde eettafel met vier antieke stoeltjes. Rechts kan de bank geplaatst worden door de verhuizers (niet tegen de muur).

Liedje SUMMER IN SEPTEMBER

1. A long time ago when my days were still bright
I had my parents, a life great and bright
Still so young and nothing to fear
We had our holidays year after year

REFREIN: We went to France
With flowerfields blue
Great was that feeling
Everything new
And now years later
I often remember
Each time our summers in september

2. Later in love, we were in our teens
A boy and a girl then, loving our dreams
Nothing to worry, nothing to fear
We were so happy then in that great year!

REFREIN: We went to France...

3. Then years with our children with each an own voice
You always could hear a house full of noise
Nothing to worry and nothing to fear
We were so happy year after year

REFREIN: We went to France...

4. Now all alone, only pictures still there
This is what life brings, the kids now elsewhere
Sometimes my worries and sometimes my fear
But I still have my holidays year after year

I go to France with flowerfields blue
Still great that feeling, every year is new
All these years later, lovely to remember
Each time the summers in september.

PERSONEN: Bij het stuk horen de volgende personen:

YVETTE als jong meisje (dubbelrol)

YVETTE als vrouw van middelbare leeftijd (de echte Yvette heeft hier een pruik op, zodat ze niet grijs is)

YVETTE als vrouw in de zestig, al grijs, nog steeds een goed figuur met kleine kwaaltjes (slechte rug, wat slijtage)

SUSAN haar beste vriendin, een fijngevoelige vrouw met wie ze haar artistieke kant deelt

BETTY vriendin van haar tennisclub, een leuk mens, heel vlotte verschijning, gescheiden

CAROLYN haar zuster, niet direct zo blij mee. Ze komt plichtmatig maar even langs. Kritisch, licht hysterisch.

LIZ de vroegere buurvrouw, aardige vrouw, doortastend, niet zo artistiek maar wel haar zelfde milieu

JO de nieuwe buurvrouw is blij met de komst van Yvette maar een beetje opdringerig

N.B. De enige vrouw die de zestig nog niet is gepasseerd is Betty (is vijfenvijftig).

Het leuke van het stuk kan zijn dat iedereen Yvette een beetje wil helpen. Het is tenslotte een heel moeilijke dag voor haar, maar het verhuizen gaat eigenlijk over in allerlei andere dingen. Allerlei aspecten ervan komen door de verschillende vriendinnen naar voren. Het kan zoveel opleveren... Er wordt meer gepraat dan verhuisd.

SCÈNE IV

SUSAN: Je hebt een werkelijk heel goede flat gevonden Yvette! Aan de ene kant ben ik het helemaal met je eens dat je hier bent gaan wonen.

YVETTE: Gelukkig, de mening van mijn beste vriendin is heel erg belangrijk.

SUSAN: En dan zegt die beste vriendin van je toch heel eerlijk dat ze het gevoel heeft dat je iets te vlug verhuisd bent...

YVETTE: Maar Susan, hoe kan je dat nu weten? Leven is BEWEGEN en ik kan echt heel goed bewegen!

SUSAN: Ja, omdat jij in de tropen geboren bent en een heel groot stuk van je leven onafgebroken bewegingen gaf.

YVETTE: En daarom vind ik het zo fijn, dat nu ik alleen ben komen te staan, deze beweging gemaakt kon worden. *(kijkt rond)*

SUSAN: Ik ga je helpen. In welke doos zitten de vazen?

YVETTE: In nummer 3 en in nummer 5 zitten de fotolijstjes, in 6 m'n kopjes... *(ze begint opeens wat te mijmeren en dan vertelt ze over die verhuizingen)* Weet je Susan, laatst was iemand op bezoek die ik pas had leren kennen. Ik begon haar te vertellen over vroeger en weet je dat toen naar voren kwam dat ik pas op mijn zestiende alleen kwam te wonen met mijn vader en moeder en zusjes.

SUSAN: Hoe kan dat nou mogelijk zijn geweest?! Jullie waren toch altijd met je vijven na de oorlog...

YVETTE: Nee, niet echt helemaal. Maar ik zal je eens alles echt vertellen.

SUSAN: Heel graag, we hoeven tenslotte niets meer in te pakken. Het uitpakken kunnen we in ons eigen tempo doen.

YVETTE: De eerste "verhuizing" kwam al in de eerste week van mijn leven. M'n moeder lag nog met mij in het ziekenhuis in Batavia en op mijn zesde levensdag begon in Indië de oorlog. Samen met de nonnetjes moesten we voor de eerste bombardementen schuilen onder het bed. De Japanners kwamen in ons leven.

SUSAN: Ja, een kleine verhuizing van boven naar onder het bed, maar door een grote oorzaak.

YVETTE: Daarna volgde het ene gebeuren na het andere. We verhuisden naar Bandung, later naar Tegal, leefden in het kamp Tjideng en na alle oorlogsjaren gingen we naar Thailand, waar mijn moeder en ik herenigd werden met mijn vader, die aan de Birmaroad had gewerkt.

SUSAN: Dus het ene troepentransport na het andere.

YVETTE: Ja en toen we met grootverlof kwamen in Nederland,

wachtte daar het huis van mijn grootouders, dus woonden we samen met hen.

SUSAN: Wel geweldig om heel veel schade in te halen. Wat moeten je grootouders ook een vreselijke jaren gehad hebben.

YVETTE: Heel erg, maar mijn tante vertelde me niet zo lang geleden dat ze altijd in de goede afloop waren blijven geloven.

SUSAN: Knap hoor. Hoe waren je grootouders?

YVETTE: Ontzettend lieve mensen. Ze hadden elkaar op een toneelvereniging leren kennen! Mijn grootvader had de kunstacademie gehaald en kon prachtige stillelevens schilderen, maar heeft daarmee natuurlijk niet de kost kunnen verdienen. Eerst was hij nog in deftige Haagse huizen decoratieschilder, totdat dat er uit raakte.

SUSAN: Hoe ging het verder met je ouders?

YVETTE: Wel, op een dag moest mijn vader weer terug naar Indië en gingen mijn moeder en haar zuster ergens gehuurd wonen. Zo was mijn neefje eigenlijk weer mijn broertje. Dat was hij in de hele kamptijd ook geweest. Wel mooi was dat. We kennen elkaar door en door.

SUSAN: Toen jullie terug waren in Indië, woonden jullie toch wel gewoon?

YVETTE: Nee helemaal niet. We hadden een gedeelte van een firmahuis. (gehurd door de handelsfirma waarvoor mijn vader werkte) In het paviljoentje woonde een jong stel, in een garage een secretaresse, (*een ouwe vrijster heette dat toen*) achter in de tuin was ook nog een kamer voor iemand en aan tafel zaten we ook nooit alleen...

SUSAN: Yvette, jij met je enorme belangstelling voor mensen, kwam niets tekort!

YVETTE: Dat kan je wel zeggen, als je daarbij voor je ziet dat ik vijf grote zeereizen gemaakt heb tussen Indië en Holland, dan was het wel een spannende jeugd. En eenmaal definitief in Nederland kwam ik eerst in huis bij mijn Opa, die inwoonde bij een componist en zijn gezin en die had weer meisjes in de kost. Zo kreeg ik in het huis waarin ik woonde boven mijn eerste pianolessen.

SUSAN: Wat boeiend allemaal. Ik zou bijna jaloers worden op zoveel beweging. En daarna weer je studententijd, je banen, om dan tenslotte rustig verder te leven in deze woonplaats van ons hier...

YVETTE; Ja, na mijn trouwen was er geen andere woonplaats meer bij. Wel steeds een andere woning, maar dat veranderde niet steeds mijn totale leven. (*intussen heeft Susan een interessante verzameling vazen op tafel gezet*)

SUSAN: Deze vaas lijkt me geschikt voor mijn bloemen! Ik ga ze er direct inzetten. Kunnen we vast wat kleur voelen.

YVETTE: Gelukkig hangen de gordijnen al. Ik hoop dat mijn bank er zo meteen ook is. (*eventueel twee stoelen*) Het is al twee uur geweest. (*pakt een bepaalde vaas*) Och Susan, deze vaas, dit kleine eerlijke ronde bolletje, kreeg ik toen ik mijn eerste bureautje kreeg. Moet je je voorstellen dat mijn moeder bij de chinees in de benedenstad (zo heette dat) een zelf getekend bureautje had laten maken. We noemden de maker de meubel Chinees. Toen het klaar was en in mijn kamer prijkte gingen we 's avonds als de lampen aan waren buiten op straat lopen, om op een afstand dat bureautje te zien staan. Natuurlijk in combinatie met mijn rozen gordijnen en de spreij, ook gemaakt van dezelfde rozenstof. Het was ruim na de oorlog en alles wat ons gelukkig kon maken, daar genoten wij van.

SUSAN: En je vader, vertel daar eens iets over..

YVETTE: O, op een dag gebeurde er iets hartverscheurends. We moesten weer naar de benedenstad. Met koffers vol boeken. Je moet je voorstellen: na de oorlog had mijn vader zijn boeken weer teruggekregen, maar er zat boekenworm in. Niet lang voor die tocht om de boeken maar te verkopen, hadden we op een zondag nog alle boeken in de felle zon gezet. M'n vader hoopte dat er toch nog een wonder zou gebeuren en alle nog levende boekenwormen gedood zouden worden.

SUSAN: Maar dat lukte dus niet...

YVETTE: Nee, stel je voor hoe we terug kwamen met die lege koffers. M'n vader die dol was op heel goede boeken en z'n leven lang een heel goede lezer was. Susan, waar waren jullie toch in de oorlogsjaren?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto